

Նոյն այսք են նոյն արտեանունք երկոցունց .
 Եւ խաչ ըզնոյն որ կայր կախեալ 'ի փողին
 Յորում գրոշմեալ ազգատոհմին էր անուն՝
 Ետես հիբին 'ի պարանոց և ծանեաւ ,
 Ծանեաւ և զփունջ կալեալ զՏէրացն յուսահատ
 Գոշեաց , “ Եղբայր իմ 'է , և ես սպանի զնա , , . . .
 Եւ զայր սրբոյն շէշտեալ 'ի ծոցն իւր չըւանն՝
 Ի սեաւ ափունս փախչէր հոգին մեռելոց :
 Փախիր , Մուսա , յարիւնազանդ 'ի վայրէն
 Թող ըզմահու զհաւաչանաց վայր տրխուր ,
 Անէծք երկնից հսկեն 'ի դաշտս մարտից ,
 Որչափ արգար իցէ առիթ մրցելոյն՝
 Քանիք անպարս դարձան երբէք 'ի մարտէ :

Դ . Այլ լուր միմունջ զաղօթից իուռն ամբո-
 խին ,

Որ զերթ կոհակ վէտ վէտ 'ի ծով խռովայոյզ ,
 Կամ զերթ ստեւոց կատարք 'ի հոգմ երբրուն ,
 Աստուածամօրն 'ի պերճ տաճար գիմեն յորդ .
 Յածեաւ զայրոյթ 'ի գողոզ սիրտ Մահմուտայ
 Ի տես մահու օրիորդացն ահաբեկ ,
 Եւ 'ի հանգես արիւթեանդն Հայոց :

Զըւարթացիք , ո՛վ ողջակէզք մարտութեան ,
 Մահ ձեր ւ արեան եղբարք ձերոց խոխոջին
 Գելուն զազիս գոռ իշխանին Աղուանից :
 Աստուածամօրն արդ 'ի տաճար գիմեցէք .
 Խունկ սեղանոյն զոյգ ընդ երգոց ամբառնայ ,
 Որպէս քարնան ամպ անուշակ յերկինս կոյս ,
 Ծանրարեանեալ բուրմամբք երկրի բեղնարեր .
 Անգըր կուտին խանդակաթ մարք և ծընոցք ,
 Եւ կուտից պարք սպիտակազգեստ պսակեալ
 Փընջից ծաղկանց հոյս ունելով 'ի ձեռին
 Մատչին սիրով 'ի պատուանդան սեղանոյն ,
 Օրհնել ըզՎեհն և գոլ հաղորդար Հացին :

Եւ ո՛ իցէ զոյգն երջանիկ տարփալեաց ,
 Որ առ սեղանն երդնու մաաչին սեր անմահ . . .
 — Ո՛վ Նազարեան դու և չքքեղ Վարդուհի
 Հասէք 'ի կէտ եւանդապին տարփանայ .
 Տօնք հարսանեաց ձեր յետ մարտին անձկութեց
 Են շող պայծառ սուտանացեալ արեգին ,
 Որ պարզութիւն և կապուտակս ածէ ամպս .
 Ի բաց վանեալ ըզմորրբկացրն գիշեր .
 Ի ծաղկաւէտ հովիտ կենաց լիուրի ,
 Ըզմիրդ սիրոյ սերտ ամուսինք քաղեցէք .
 Անցին մրրիկք , աւուրք ծագեն խնդութեան :
 Այլ որպէս ամպ մրրիկից օգապար
 Անցեն աւուրք սահեալք 'ի գիրկ հաճոյից .
 Անցլիք և դուք , անցցեն որդիք իսկ և ձեր ,
 Եւ 'ի վերայ յիշատակաց ձեր ւ անուան
 Զանմերթելի թես սրփուտեցէ ժամանակ ,
 Թէ ոչ քերթողք ծնունդք հանձարոյ և յուշոյ
 Խուզեալ զաճիւնոգ՝ անմահութեան տացեն փայլ :

ՍՐԱՊՈՆ ՀԻՔԻՄԵԱՆ
 ՅԱՆՎԵՐՏՅՑ ՈՒՎ . ՎԱՐԺ .

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ԳԼՈՒԽ Դ .

Ներողոտոս պատմչին աշխարհագրական դե-
 ղեկութիւնները :

ՀՈՄԵՐՈՍԵՆ վերջը քանի որ գի-
 տութիւնները սկսան Յունաստանի մէջ
 աճիլ , աշխարհագրութեան ուսմունքն
 ալ երթարով ծաղկեցաւ :

Բայց դեռ շատ անկատար և անծա-
 նօթ էր երբոր Վրիստոսէ 484 տարի
 առաջ էլաւ Ներողոտոս պատմագրաց
 հայրը որ աշխարհագրութեալ մեծ լոյս
 ծագեց : Կարիոյ Լըիկառնաս քաղաքը
 ծնաւ աս անուանի հեղինակը . երիտա-
 սարդութե ժամանակը բոլոր Յունաս-
 տան , Լըգիպտոս ու Լըիոյ մէկ մասը պտը-
 տեցաւ և զանազան ազգաց սովորութի-
 ները անձամբ տեսաւ և պատմութիւն
 նին քննեց : Ի դարձին՝ իւր հայրենիքը
 Լեկտամիս բռնաւորին ձեռքը մատնած
 տեսնելով՝ ճարտարութեամբ ազատեց
 անկէց . բայց Լըիկառնացիք ասիրախ-
 տութեամբ քշեցին զինքը և այս աքսո-
 րանաց ժամանակը պտըտած երկիրնե-
 ռուն սովորութիւնները ու պատմութիւ-
 նը 'ի գիր անցուց և առջի անգամ Ռ-
 զիմպեան խաղերուն օրերը բոլոր Յու-
 նաց առջևը կարգաց և ամենէն գովեստ
 լեց : Տասուերկու տարի վերջը եր-
 կրորդ անգամ կարգաց իր պատմութիւ-
 նը Համաթեանական խաղերուն մէջ , և
 Լթեանացիք 10 տաղանդ տուին իրեն
 որ 54,000 Փրանք կ'ընէ : Ներութեան
 ժամանակը Խտալիոյ (Պուրիոն քաղաքը
 քաջուեցաւ և հոն մեռաւ Վրիստոսէ
 406 տարի առաջ : Ներողոտոս հին պատ-
 մրաց ամենէն ստուգապատումը կրսե-
 պուի . թէպէտ և մեծամեծ կատարե-
 լութեանցը հետ երբեմն ալ շատ զիւ-
 րահաւանութի կ'երևայ , կարգէ գուրս
 բաներու վրայ համարում մը կը ցուցը-
 նէ , բայց ան ալ շատ հեղ իբրև աւան-
 դութիւն կը պատմէ :

Ներողոտոս զանազան ազգաց վրայ

խօսած ժամանակը անոնց երկիրներն , գետերն ու լեռներն ալ կը ստորագրէ , որ իրմէ առջինները կամ ամենեւին չէին գիտեր և կամ ունեցած տեղեկութիւնն չատ անկատար էր : Արեւմտեան կողմէն մինչև Պէոնիա կը յիշատակէ որ է հիմնական Սերուիան . ճամբորդութեամբ պտրտած է բոլոր Աբսիւնեան Պոնտոսի ծովեզերքը եղած գաղթականներուն քաղաքները ու հիմնական Սուսաստանի հարաւային կողմին մեծ մասը : Արեւելքէն մինչև Քաբէլոն , Շօշ քաղաք է . քիչ մը ատեն Փիւնիկիոյ Տիւրոս քաղաքը կեցեր է . իսկ Ագիպոս որ կեդրոն էր գիտութեանց և արուեստից՝ երկայն ատեն կեցած է . բոլոր Յունաստանի , (Թեսաղիոյ , Թրակիոյ) շատ ճիշդ ստորագրութիւն կ'ընէ : Հերոդոտոսէն առաջ մէկը չէ եղած որ Աբսիւնայի արեւելեան կողմերուն վրայ ալ այնչափ ընդարձակ տեղեկութիւն տայ : Իստրոս (Պանոս), Սաւա և Վանայիս կամ Տոն գետերուն վրայ գիտնաբար կը խօսի , աս ետքի գետին եզերքը տարածուած կը ղնէ Սիւլիթացիքը որ իրեք ցեղ կը բաժնէ . մէյնը Սիւլիթք թագաւորականք ըսուած՝ որ Վանայիսի մօտ կը բնակէին , երկրորդ Վոմաք կամ Թափաուականք՝ որ Աբսիւնի հիւսիսային կողմի ընդարձակ դաշտերուն մէջ վրանաբնակ էին , երրորդ Աբկրազործ Սիւլիթացիք՝ որոնց արտերը Պոնի և Տներերի եզերքներն էին : Հին ատենը Սիւլիթացիք Վասպից ծովուն եզերքները կը բնակէին , կ'ըսէ , Հերոդոտոս . Քրիստոսէ 1500 տարի առաջ գաղթականութեամբ Արասի գետը անցան և մինչև Սիւլիթեան ճահիճին (Քաթոս ծով) եզերքները հասան և Վիմերեան ազգը , զորոնք ոմանք Սրաց մէկ ցեղը կը կարծեն , ան տեղուանքէն հարածելով իրենք բնակեցան :

Իստրոսէն անդին մինչև Քարիական ծովեզերքը և Սենտաց սահմանները Սիւլիթք կը բնակէին կ'ըսէ :

Թրակիոյ ազգաց մէջն ալ Վերայ համար կ'ըսէ թէ ամենէն զօրաւոր ու կիրթ ազգն էին : Քաղմակին էին կ'ըսէ

և էրիկնին մեռնելու ըլլար նէ՛ կանայք ինքն զինքնին կամաւ կ'այրէին իրենց էր կանը գերեզմանին վրայ : Ասոնք Օսմոլքսիս անունով օրէնսգիր մը ունեցեր են : Սիւլիթաց հիւսիսային արեւելեան կողմը Քրֆիպլեան ըսուած ազգը կը յիշէ , որոնք մազերնին կը գերծուին , ծառերու տակ կը բնակէին և ուտելիքնին խոտեղէն ու կաթնեղէն էր . ամենեւին զէնք չէին առնուր , և չըջակայ ազգերն ալ զանոնք ամենեւին չէին նեղեր իբրև սրբազան ազգ մը : Աբսիւնայի հիւսիսային կողմը Վերհիսական ըսուած ազգը կը բնակի , որ շատ հարուստ են ու շատ զարմանալի բաներ ունին , կ'ըսէ : Հերոդոտոս լսած էր թէ հիւսիսային կողմի գիշերները շատ երկայն են , բայց չէր կրնար հաւատալ թէ Սագգագ երկրէն անդին եղած բնակիչները վեց ամիս ցորեկ վեց ամիս ալ գիշեր կ'ունենան : Սիւլիթայի թէ այսչափ յիշած ազգերուն տեղուանքը որոշակի որչափ տարածութիւն ունէին՝ չի նշանակեր . մատենագրիս գրուածոց մեկնիչներն ալ բնագիրը այնչափ աւրած են որ իրենց տուած մեկնութիւնները որչափ ալ ճարտար ըլլան չի կրնար մէկը բոլորովին վստահիլ :

Հերոդոտոս Վասպից ծովուն վրայ շատ ճիշդ ծանօթութիւն կու տայ : Սիւլիթերիական ծովը , Քալանտեան ուկիտանսը և Պարսից ծոցը բոլորը մէկ կը սեպէ . բայց Վասպից ծովը ասոնցմէ զատուած է , կ'ըսէ . երկայնութիւնն այնչափ է որ թիւաւոր նաւակ մը տասնըհինգ օրուան մէջ մէկ ծայրէն մէկալ ծայրը կրնայ երթալ , իսկ լայնութիւնը ութ օրուան ճամբայ է , կ'ըսէ : Այս չափերը շատ ճիշդ սեպուած են . բայց իրմէ վերջը եկող աշխարհագիրները և Ստրաբոն ալ բոլորովին Հերոդոտոսի կարծիքը մերժելով և իրենց ենթադրութիւնները ուղեւով հաստատել , Վասպից ծովը կէս մըն լայնութեամբ երկայն ջրանցքով մը հիւսիսային ուկիտանու հետ կապած է ըսին : Պտղոմէոս թէպէտ ասոնց կարծիքը չընդունեցաւ , բայց և ոչ Հերոդոտոսի

կարծիքը հաստատեց, այնպէս որ կաս-
պից ծովուն երկայնաձև դիրքը որ հե-
րողոտոս ճիշդ ստորագրեր էր, հազիւ
տասնըութերորդ դարուն աշխարհա-
գրական տախտակներուն մէջ մտան :

Հերողոտոսի Միոյ վրայ ունեցած
ծանօթութիւնը իրաւ քիչ բան է, բայց
իրմէ առաջ ուրիշը չէր տուած այնչափ
ընդարձակ ծանօթութիւն : Միոյ մէջ,
կ'ըսէ, մինչև հնդկաստան բնակութի
կայ, բայց անկէ անդին դէս 'ի արևե-
լեան կողմը անծանօթ անապատներ
են : Փոքր Միան ու Մարբիոյ թե-
րակղզին շատ նեղ կը կարծէր . այս
սխարմունքը Պլինիոս ալ ունեցաւ որ
Մարբիան Խապիոյ չափ նեղ է, ըսաւ :
Մարաց և Պարսից երկիրը կը նկարա-
գրէ . ասոնց հարկատու ազգաց մէջ կը
յիշատակէ, Պարթևք, Խորազմեանք,
Սուժք, Սոկահանայիք . կը յիշէ նաև
Բակտրիացիք և Մազգուգք կասպից
ծովուն արևելեան կողմը՝ որոնք իրենց
հիւանդոտ կամ ծեր ծնողքնին կըսպան-
նէին որ չի չարչարուին :

Հնդկաստանի վրայ ալ քիչ տեղե-
կութիւն ունէր, հազիւ Ենդոս գետը
գիտէր : Մշխարհքիս ամենէն բազմա-
մարդ ազգը Հնդկաստանցիք են, կ'ը-
սէ . զգեստնին բամբակէ է և աղեղնին
ու նետերնին պամսուրի ծառէ կը շինեն .
իրենց մէջ ոմանք ձկնակեր են ու նա-
ւակնին փայտի կոճղէ կը շինեն : Եր-
կրին կլիման տաք է, բայց առաւօտնե-
րը աւելի տաք կ'ըլլայ, կ'ըսէ, քան թէ
կէսօրը . կ'երևնայ թէ այս տեղեկու-
թիւնս ծովեզերեայ բնակչացմէ առած
պիտի ըլլայ, որովհետև իրաւցրնէ ան
տեղուանքը կէսօրուան մօտերը ծովուն
վրայէն քամի մը կը փչէ որ տաքութիւ-
նը կը բարեխառնէ :

Միտիկէի վրայօք Հերողոտոսի տը-
ւած տեղեկութիւնները շատ ընդար-
ձակ են . Եզոսին վրայ ամենաճիշդ
տեղեկութիւն կուտայ : Եզոսի մէջէն,
կ'ըսէ, դէս 'ի վեր չորս օր ճամբայ ը-
նելով, ընդարձակ դաշտ մը կ'ելլըցուի,
նոյն տեղը Եզոսի ճիւղերէն ձևացած
Ղախաճիսոյ անուամբ կղզի մ'ալ կայ

որուն կէսը Եթովպացիք կէսն ալ Ե-
գիպտացիք տիրած են . այս կղզոյն
քով մեծ լիճ մը կայ, կ'ըսէ, և անկէ
անդին ժայռերու բազմութեան պատ-
ճառաւ անկարելի է նաւով ճամբայ ը-
նելը . հապա ժայռերուն քովերէն քա-
ռասուն օր ցամաքով ճամբայ ընելէն
վերջը նորէն մարդ կրնայ նաւով ճամբայ
ընել . և անկէ տասուերկու օր ալ վեր
Սերոյէ Եթովպացոց մայրաքաղաքը
կը հասնի : Բնկէ ալ անդին տասուեր-
կու օր ճամբայ ընելով Մարտիայ երկի-
րը կը հասնի . ասոնք Եգիպտացի են
և Փսամետիկոսի ժամանակ իրենց հայ-
րենիքը թողլով աս տեղուանքը եկան
բնակեցան :

Սոր ճամբորդներէն ոմանք ալ մա-
նաւօր Եթովպիայի ներսերը գաղին
պտըտեցան տեսնալու թէ արդեօք այս
ազգը հիմայ ալ կը գտնուի թէ չէ, և
իրաւցրնէ գտան այն կողմերը բնակիչ-
ներ, որոնք առարեալ կ'ըսուին, թըլ-
փատութիւն կ'ընդունին ու շատ աւե-
լորդապաշտ են . ոմանք ասոնց համար
հրէիցմէ ինջած են, կ'ըսեն . բայց ինչ-
պէս կ'երևայ՝ աւելի հաւանական է որ
Եգիպտացոց գաղթականները ըլլան :

Միտիոյ մէկալ կտորներուն բնակչա-
ցը վրայ ալ շատ հետաքրքրական տե-
ղեկութիւններ կու տայ : Միտիմաքիդ
ազգը, կ'ըսէ, արևուն ճառագայթնե-
րէն տաքցած աւազի մէջ իրեն կերա-
կուրը կ'եփէ : Կասամունք՝ իբրև երգ-
ման նշան մէկմէկու ավին մէջ ջուր կը
լեցընէին ու կը խմէին . այս արարողու-
թիւնը դեռ մինչև հիմայ Միտիի մէջ
հարսանեկան դաշնակցութեանց ատեն
կը գործածուի : Փսիղղացիք՝ օձեր կը
խողցընէին՝ . այս արուեստը մինչև
հիմայ դեռ բանեցընողներ կան թէ-
պէտ և Փսիղղացոց ազգը կորսուած է
բոլորովին : Եռաստակերք՝, զորոնք
համերոս ալ կը յիշատակէ, որոնց կե-
րակուրը լուսաս էր : Միտիկէի մէջ
դէս 'ի արևելք Հերողոտոս մինչև Տրի-
բօլի կամ Կարապուլուս բաւական ծա-

1 Բաղմ. հո. Ե. երես 71 :
2 Բաղմ. հո. Ե. երես 205 :

նօթու թիւն ունէր, անկէ անդին միայն քանի մը յիշատակութիւններ կ'ընէ Կարեգոնի Բողանս լերան, Ներսիսեան արջաններուն վրայ :

Բիբիկէի դէպ 'ի ներսերուն վրայ շատ հետաքրքրական տեղեկութիւններ առաւ Ներոզոտոս Եղիպտոսի քուրմերէն . Բրամազգայ Բիմնի տաճարը վերին Եղիպտոսի թէքէ քաղքէն դէպ 'ի արեւմուտք տասը օրուան ճամբայ հեռու ովասիսի մը մէջ է, կ'ըսէ . անկէ ալ նոյնչափ հեռաւորութեամբ Բեկիլա ովասիսը կը յիշէ որուն մէջ շատ գետեր կը վաղէն ու շատ արմուէնիի ծառեր կան : Բյս ովասիսը մինչև հիմայ իր անունը ու պողաբերութիւնը պահած է . և հիմայ ալ դէպ 'ի Պոնու գնացող կարաւանները հոս կ'իջնան :

Կարեգոնացոց համար կը պատմէ թէ Նիպիլոզերայէն անդին արիկէցի ժողովրդեան մը հետ վաճառականութիւն կ'ընէին : Արոշեալ տեղ մը ունէին, կ'ըսէ, ուր իրենց վաճառքները կը դնէին ու ետ կը քաշուէին . ան ատենը այն բարբարոսները վաճառքներուն կը մօտենային և իրենք ալ իրենց բերածները առջիններուն քովը կը դրնէին, թէ որ հաւնէին իրենցը կը ձգէին ու հոն եղածը կ'առնէին՝ իսկ թէ որ չէ՛ իրենց բերածները ետ կը դարձրնէին : Բյս բանս գրեթէ ամէն արաբացի պատմիչները կը յիշեն, բայց ալ խորերը եղած ժողովրդոցը վրայ կը պատմեն : Բյս պատմութեանս հաւանականութիւնը նաև անկէ ալ յայտնի է որ Զինաց մէջ երկայն ժամանակ այս տեսակ մունչ վաճառականութիւնը շատ ծաղկած էր :

Բիբիկէի հարաւային կողմին վրայ խօսելով, Ներոզոտոս կը պատմէ թէ Եթովպացիք աշխարհիս ծայրերը կը բնակին, երկայնակեաց ու շատ հարուստ են, այնպէս որ իրենց բանտարգեալներուն շղթաներն ալ օսկիլ շինած են :

Ստեփանոսը թեան և փիլիսոփայութեան շատ լցս տուն Ներոզոտոսի այս տեղեկութիւնները, որոնց մէջ հին սովորութեանց վրայ անբաւ գիտելիք

ներ կը գտնուին գեղեցիկ ոճով պատմած :

Բայց զարմանալի բան է թէ ինչպէս այս մատենագիրը Բիբիկէի ու Բիբիկէի վրայ այնչափ ընդարձակ տեղեկութիւններ տալով՝ Երոպայի արեւմտեան կողմերուն վրայ այնչափ քիչ ծանօթութիւն ունենայ, այնպէս որ հազիւ հարաւային կողմին վրայ քիչ մը կը խօսի, այն ալ մութ ու գրեթէ անծանօթ : Իրեն պատմածին նայելով՝ Փակէացիք գտան Բգրիական ծովը, Տիւռնիան, Նիպերիան և Տարդեստոս : Վիտեր թէ անագը և սաթը Երոպայի հեռու տեղուանքներէն կու գայ, բայց բուն որ երկրէն ելլելը չէր գիտեր ամենեւին : Երիտանոս անունով գետ մը ըլլալուն վրայ կը տարակուսէր, և չէր համազուած որ Երոպայի հիւսիսային և արեւմտեան կողմը Ուկրանոսը պատած ըլլայ, թէպէտ իր ատենը շատ մարդիկ կային որ այս կարծիքը կ'ընդունէին :

Ներոզոտոսի ժամանակ Յունաց վաճառականութիւնը թէպէտ բոլորովին ծաղկած չէր, բայց շատ առաջ գնացած էր : Բրդէն Եթովպիան Պոնտոսի եզերքները հաստատուելէն, Վանաւոս գետին եզերքը բոլոր փայտէ քաղաք մը շինած էին, երբեմն երբեմն ալ Վասպից ծովուն եզերքները բնակող ազգաց հետ առուտուր կ'ընէին : Պարսկաստանի մէջ Քսերքսէս Յունաց գաղթականութիւն մը հաստատել էր : Ստորին Եղիպտոսի մէջ ալ հին ատենէ 'ի վեր բազմացել էին Յոյնք : Բյս իրենց երկրէն դուրս եղած Յոյներն էին որ Ներոզոտոսի օգնական ու առաջնորդ եղան անոր ճամբորդութիւններուն մէջ : Բյս անկէ ալ յայտնի է որ Ներոզոտոս Երուսաղէմի, Տիւրոսի և Կարեգոնի վրայ քիչ տեղեկութիւններ ունի, որովհետև անոնց լեզուն և մենավաճառութիւնը շատ արգելք էին վրանին ստոյգ դաղափար մը առնելու :

Ստոյգ տեղեկութեանց ետեւէ եզող մատենագիրը ամէն կարծեաց վրայ չի վստահիր : Ներոզոտոս ալ շատ բաներու վրայ տարակոյս հանեց որոնք եր-

կար ժամանակէ ՚ի վեր շատերուն ընդ-
ունելի եղած էին : Արկրիա գնտաձև
ըլլալը չի մերժեց , ինչպէս իր դրոց մեկ-
նիչները կարծեցին . բայց չընդունեցաւ
ալ թէ կրոր սկաւառակի պէս ըլլայ
չորս կողմէն Ալիիանոսով պատած : Ինքն
ալ սխալմունքներ ըրած է ինքն իրմէ
դրուածիներ հաստատել ուզելով , բայց
ուրիշի սխալ կարծեացը մէջ քիչ ան-
գամ ընկած է . և իր դրուածքներովը
իր հայրենակցացը նոր նոր տեղեկու-
թիւններ տալէն վերջը՝ սորվեցուց ալ
անոնց որ ամէն լրած բաներնուն մէկէն
չի հաւատան :

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԱՌՈՂՋՈՒԹԵԱՆ ԿԱՆՈՆԵՆԵՐ

ԳՂՈՒՄ Գ .

Սարգս-Բիւն . — Բաղնիք . — Հաֆուս .
— Սարմայ կըթու-Բիւն :

ԲՆԻՇԿԱՆԵՐԸ անդադար մեզի մա-
քրութիւն ու ժուժկալութիւն կ'ապրու-
պրեն : Ըս երկու առաքինութիւնները
առողջութեան աղբիւրներն են , և ա-
սոնցմով կրնայ մարդ վստահ ըլլալ որ
աշխարհքիս վրայ երկար ու երջանիկ
օրեր կ'անցընէ . ընդհակառակն աղտո-
տութիւնն ու անժուժկալութիւնը մար-
դուս կեանքը կը թունաւորեն ու կը
կարճեցընեն :

Սաքրութիւնը այնպիսի առաքինու-
թիւն է որ քիչ մարդ ետևէն կ'ըլլայ ,
չատ մարդիկ ալ ամենեւին աս առաքի-
նութիւնը չեն ճանչնար : Զեն մտածեր
ասոնք որ իրենց հագուստին և կամ
բնակարանին աղտոտութեամբը վտան-
գաւոր հիւանդութեանց մէջ կ'իյնան .
և գէշը ան է որ ան հիւանդութիւննե-
ները անգպալի կերպով ալ վրանին գա-
լով՝ մէկէն չեն կրնար առջևն առնուլ և
անբուժելի կ'ըլլան :

Սարմինը մաքուր պահելու հնարքն
է ստէպ ստէպ լուացուիլ :

Թէ որ մէկը ստէպ լուացուի՝ մորթը
կը կակըղնայ , արտաշնչութիւնը կը
դիւրանայ , ջգերը առաձգու թիւն կ'առ-
նուն ու կ'ուժովնան , և կլիման որչափ
որ տաք ըլլայ , այնչափ ալ աս զգուշու-
թիւնները օգտակար են :

Սարմնոյն աւելի ստէպ լուացուելու
տեղուանքն են ձեռքերը , ստուրներն ու
երեսը որ աւելի ալ աղտոտելու առիթ
ունին :

Բաղնիքը կրնայ ըլլալ շափաղանց պաղ,
պաղ , Բարեխառն , քաղ , շափաղանց քաղ :
Շափաղանց պաղն է Ալեովուրի ջեր-
մաչափին 0°էն ինչուան 10° աստիճանը ,
պաղը 10°—15° , բարեխառնը 20°—25° ,
տաքը 25°—30° . իսկ շափաղանց տաքը
30 աստիճանէն աւելի . բայց 36 աստի-
ճանէն ալ աւելի տաք բաղնիք մտները
կարելի չէ :

Պաղ բաղնիք մտնելէն առաջ պէտք
է թեթեւ շարժմունք մը ընել , բայց
այնչափ որ քրտնելու չհասնի : Պէտք է
նաև մէկէն գլուխը թրջել՝ որպէս զի
հիւթերը ուղեղը չերթան չի ժողվուին :
Արկու անգամ որ մարդուս վրայ սար-
սուռ գայ՝ մէկէն պէտք է ջրէն ելլել ,
աղէկ մը սրբուելու է ու նորէն պէտք է
քիչ մը շարժմունք ընել :

Սարսողութեան առեւը ամենեւին
ջուր պէտք չէ մտնել . այսինքն կերա-
կուր ուտելէն ետքը պէտք է որ գէթ
վրան իրէք ժամ անցնի . տպա թէ ոչ
աս անխոհեմութեան պտուղները գէշ
գէշ հիւանդութիւններ են : Արջն զգու-
շութիւններն ընելու է նաև բարեխառն
ու տաք բաղնիքներ մտնելու ատեն .
բայց երբոր բաղնիքը շատ տաք է , ա-
մենահարկաւոր է ատեն ատեն գլուխը
պաղ ջրով թրջել :

Սաստիկ պաղ բաղնիք քիչ անգամ
պէտք է մտնել , ան ալ միշտ բժշկի
մը խորհրդով :

Պաղ բաղնիքով մարդուս կազմուած-
քը կը զօրանայ , գործարանները կ'ու-
ժովնան , սաստիկ արտաշնչութիւնն ալ
արգիլուելով՝ մարսողութիւնը կը դի-
րանայ :

Պաղ բաղնիքը աւելի տղոց յարմար